

Літа мої і зими...

Дмитро Кремінь

Уривок з поезії "Книга Буття чи Батія"

Літа мої і зими,
Скільки б не стало літ,
Доти живі усі ми,
Доки живий цей світ.
Доки простори відкриті
Птахові й кораблю.
Доки на цьому світі
Я ще цей світ люблю.
Доки...
А справді, доки
Сіятиме жалі
Найласкавіший дотик
Мови моєї землі.
Мова твоя, Україно,
З подиху солов'їв.
Мова моя солов'їна —
З присмерку Соловків.
Мову мою і землю
Я відкриваю знов.
Яки відокремлю
Від усесвітніх мов,
Мука моя й основа...
Тільки на все життя
Стане Книгою Слова
Книга твого Буття.